

Johan Van Mullem werd 55 jaar geleden in Congo geboren. Toen hij elf maanden oud was, keerde het gezin Van Mullem naar Brugge terug. "Mijn grootouders hielden in de Noordzandstraat een viswinkel open en mijn mama is de zus van Roger Danneels. We woonden in Sint-Andries waar ik naar de gemeenteschool ging. Halfweg het tweede leerjaar vertrokken we naar Tunesië, waar mijn vader directeur werd van het eerste Tunesisch-Belgisch landbouwproject. Zeven jaar later – mijn vader was intussen diplomaat – trokken we naar Stockholm en daarna naar Bonn", steekt hij van wal.

BLIJVEN PLAKKEN

Johan studeerde architectuur in Brussel en bleef er als het ware plakken. Net als zijn broer en zus trouwens. Zijn ouders wonen intussen opnieuw in Brugge. "Van mijn vader Jozef Van Mullem erfde ik de gave van het tekenen en het schilderen en van mijn moeder Jacqueline Danneels kreeg ik het muzikale mee. Hoewel ik nog klassieke gitaar speel, hebben het tekenen, schilderen en beeldhouwen de bovenhand gehaald. De laatste drie jaar schilder ik voltijs, zes dagen op zeven. Ik heb

daarvoor mijn werk opgegeven als directeur stedenbouw in Elsene." Zijn atelier bevindt zich in Brussel. Maar exposeren deed hij de laatste jaren vooral in Londen en New York. "Sedert mijn vijfde teken ik al gezichten. Het is mijn enige onderwerp. In het begin zeer markante portretten: gerimpelde, doorgroefde koppen. Ik werkte voornamelijk met inkt. Rond 2006 ben ik beginnen schilderen. Steeds gezichten."

"Mijn werk is onbewust. Zonder nadenken, zonder voorafgaandelijke studie of schets", vertelt Johan Van Mullem verder. "Wanneer ik een nieuw schilderij begin, weet ik eigenlijk niet wat ik ga schilderen. Het schilderij ontstaat geleidelijk. Ik balanceer op de rand van het abstracte en het figuratieve", klinkt het.

Het is intussen al een jaar of vier geleden dat hij nog exposeerde. Tot 14 december kun je zijn werken bewonderen in de Macadam Gallery, Place du Jeu de Balle in Brussel, naast de Vlooiemarkt. Maar het is en blijft zijn grote droom om ooit iets in Brugge te doen. "Ik ben hier destijds te vroeg weggegaan. We vertrokken naar Tunesië. Ik had er nog nooit van gehoord. Twee maanden later

spraken we Frans thuis. Het gaat snel. Maar er blijft altijd wel iets hangen. En dat iets wil ik graag terugvinden, meer dan veertig jaar later. Als ik nu mijn ouders in Brugge bezoek, dan gaan we altijd in de stad wandelen. Nederlands horen spreken is voor mij pure emotie", vertelt de kunstenaar.

Hoewel hij niet zo lang in Brugge woonde en er slechts sporadisch eens terugkwam tijdens de schoolvakanties om de familie te bezoeken, bleef het contact met Brugge. "Een stad die ik niet genoeg van binnen ken, maar die me wel diep raakt en deel uitmaakt van mijn levende herinnering. Mijn ouders kennen hier elk hoekje", weet hij.

Werk van hem bewonderen in Brugge kan momenteel niet. "Nog niet", repliceert hij. "Ik ben op zoek naar een atelier hier. Dat is mijn volgende stap. Ik hoop de ruimte en de partners te vinden om mijn werk te laten ontdekken in Brugge", eindigt Johan Van Mullem. (DDR)

Meta Morphoses van Johan Van Mullem loopt nog tot 14 december in de Macadam Gallery in Brussel. Alle info op www.macadamgallery.com.